

8

7

10

11

11

12

12

12

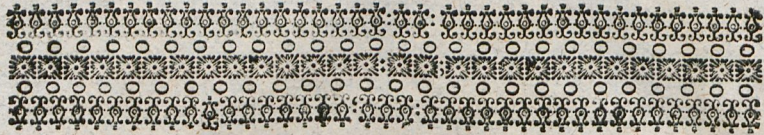
13

6
1730, 12^a

JOANNIS JUNCKERI
MED. DOCT. AC PROF. PVBL. ORDIN.
PROPEMPTICON INAVGVRALE
DE
DISCRETO SENSU CIRCA
NOVA MEDICA.

Ræclarum omnino ac divinum est effatum, quod mortalium sapientissimus, SALOMO, sacris litteris consignavit Coheleth 1, 9. 10. *nihil scilicet sub hoc sole fieri novi*: cui adfines est illud proverbium, quod vulgo dici solet: *nihil dicitur, quod non sit dictum prius*. Scio equidem, esse, qui nimium hæc dicta haud urgenda, sed potius restringenda mo-
neant, veriti, ne veritas alioqui horum scitorum lædatur. At, me iudice, non est, quod hoc metuamus. Sive enim *Spiritualia* consideremus, sive *physica*, sive alia quævis, nihil novi in toto terrarum orbe fieri videmus. Ut de *sacris* primum dicam, quamquam variæ fuerint œconomia, & Deus πολυμερῶς & πολυτρόπως ad patres olim per prophetas locutus sit, una tamen omnibus servandis norma & credendi in Christum, humani generis redemptorem, & sancte vivendi fuit præscripta. Quæ causa est, cur in posteriori fœdere eadem ratione, qua maiores in fœdere priori, æternam salutem consequi dicamur, cum animum idemque cum iis habeamus fundamentum, unamque viam, videlicet crucis, ad gloriam. Quare passiones tum Christi tum fidelium fœderis novi nil novi ac insoliti a Petro iudicantur, & Christus, tamquam agnus, iam inde a condito mundo trucidatus legitur. Quod si *historica* consideremus, nil novi contingere, iure ac merito adferere possumus. Varias quidem rerum omnium vicissitudines, varia ecclesiæ facta, regnorum incrementa, mutationes, everfiones; sed hoc omni tempore factum esse, neminem, nisi historici studii prorsus expertem, ignorare posse confido. Hominum denique indolem sedulo diiudicans, perspiciet, alios sapientiæ, alios stultiæ operam suam addicere. Quæ etiam in re nemo facile novum quid inauditumque sibi finget, quam hæc duæ viæ antiquissimis iam temporibus fuerint a mortalibus calcata.
Verum artes, inquis, *humana* admodum excoluntur, quotidie in-
veniuntur

veniuntur multa, multa excogitantur, in omni litterarum genere, præcipue in *philosophico & medico* studio, quod nostro ævo magna incrementa cepisse putatur. Sed & hac in re nihil esse novi, certissimum sumi. *Sehemata* enim tantum, *modi, methodi*, ac *media* mutantur, res autem ipsa, eius causæ impulsivæ, finales & respectus, *bonum* scilicet, sive verum sive adparens, semper manent, nec mutari possunt. Præter ea etsi quotidie multa inveniuntur, neque hoc tamen est novum quid. Quod enim quotidie contingit, illud inter nova referri haud meretur. Quid? quod multa sunt inventa, quæ nova videntur, sed sunt vetustissima, in lucem denuo protracta variisque accessionibus aucta.

Occasionem hoc de Salomonis dicto quadam dicendi præbuit Vir juvenis nobilissimus & præclare doctus

DANIEL ABRAHAM HANCKE.

Summorum in medicina honorum Candidatus dignissimus. Hic namque dum peculiari dissertatione inaugurali probavit, frigidi climatis populos plures habere rationes, sapius secandi venam, quam in calidis regionibus viventes, nova prorsus & adhuc inaudita in medium proferre videtur. Ex iis vero, quæ modo protuli, satis elucescet, qua ratione nova, quaque antiqua, hæc dici possit hypothesis. Vnde non est, ut hac de re quadam addam, quin potius, pro more in academiis recepto, vitam quam Candidatus noster tenuit, rationem breviter strictimque exponam.

Lucem hanc adspexit Coneci, quæ urbs in Borussia Polonica sita est, anno 1702. d. 4. Mart. honestissimis parentibus prognatus: nimirum patre *Daniele Hancke*, eiusdem civitatis Consule meritissimo; matre autem *Barbara Rudnick, Pauli Rudnick*, Consulis *Bitoviensis* per multos annos spectatissimi filia natu minima. Prima studiorum fundamenta in Schola patria evangelica iecit, eaque deinceps ibidem in *lesuitica* ulterius excoluit. Exactis in hac annis quibusdam, Gedanum decessit; ubi illustris gymnasii academici civis factus, præter alia studia, in medicina, & quidem parte eius anatomica, proficiendi occasionem nactus est. In primis de eo egregie meritus est Vir excellentissimus atque experientissimus Dn. D. *SALOMO*, qui in eo perpoliando formandoque plane singularem fidem & industriam privatam comprobavit, primusque ipsi solidam ostendit viam, qua artis medicæ cognitionem consequeretur; siquidem eius ductu integrum fere medicæ studii cursum absolvit: quod grato animo agnoscit ac veneratur. Rite ita in Gymnasio instructus,

ut

ut academias viferet, in regiam Albertinam, quæ Regiomonti est, se recepit, ibique per annum circiter degens professorum clarissimorum fuit auditor. Postquam iis Musis vale ultimum dixit, nostramque Fridericianam elegit, id omni virium contentione egit, quomodo artem salutarem digne excoleret. Igitur apud illustrem consiliarium aulicum, ordinisque medici Senio^{rem}, FRIDERICVM HOFFMANNVM audivit collegia, ut practicum, ut materiale, ut formularum. Percepit quoque Viri^{ridem} illust^{ris}, MICHAELIS ALBERTI Regis a consiliis aulicis & sacris, prælectiones varias pathologicas, therapeuticas, generales & speciales, physicas, chemicas, semiologicas, chirurgicas. materiæ medicæ, nec non de iuris prudentia medica & ratione disputandi. Haud vero neglexit experientissimi atque celeberrimi Professoris, GEORGI D NIELIS COSCHVITZ, ante hunc annum humanis rebus erepti, lectiones quasdam anatomicas publicas; neque exercitatissimi Dni. professoris HEINRICI BASSI anatomicas privatas, chirurgicas, instrumentales. Meam quoque praxin clinicam per nonnullorum annorum tractum frequentavit. Nec omittendum, candidatum hunc apud excellentissimum nostrum Dn. IO. IOACH. LANGIVM, mathesin, astrognomiam & physicam experimentalem profitentem, strenuum fuisse auditorem. Post hæc, quum candidatus noster studiorum cursum heic absolvisset, & ego illum in visitanda perillustri domo liberi BARONIS DE PLOTHO ET ENGELMVNSTER itineris comitem haberem, dexteritate sua & modestia ita se commendavit, ut per integrum ibidem annum, & quod excurrit, a consiliis esse medicis requireretur.

Ex quibus omnibus satis claret, ipsum tempus, quod litterarum solida cognitio requirit, bene ac prudenter posuisse. Quo circa ordo noster medicus libens illum ad examen admisit, talemque iudicavit, qui merito suo dignitatem doctoris medici tueri possit. Id quod disputatio eius inauguralis itidem loquitur. Nihil igitur superest, quam ut ipsi hanc promotionem gratuler & cuiusvis generis felicitatem a Deo sincero animo exoptem.

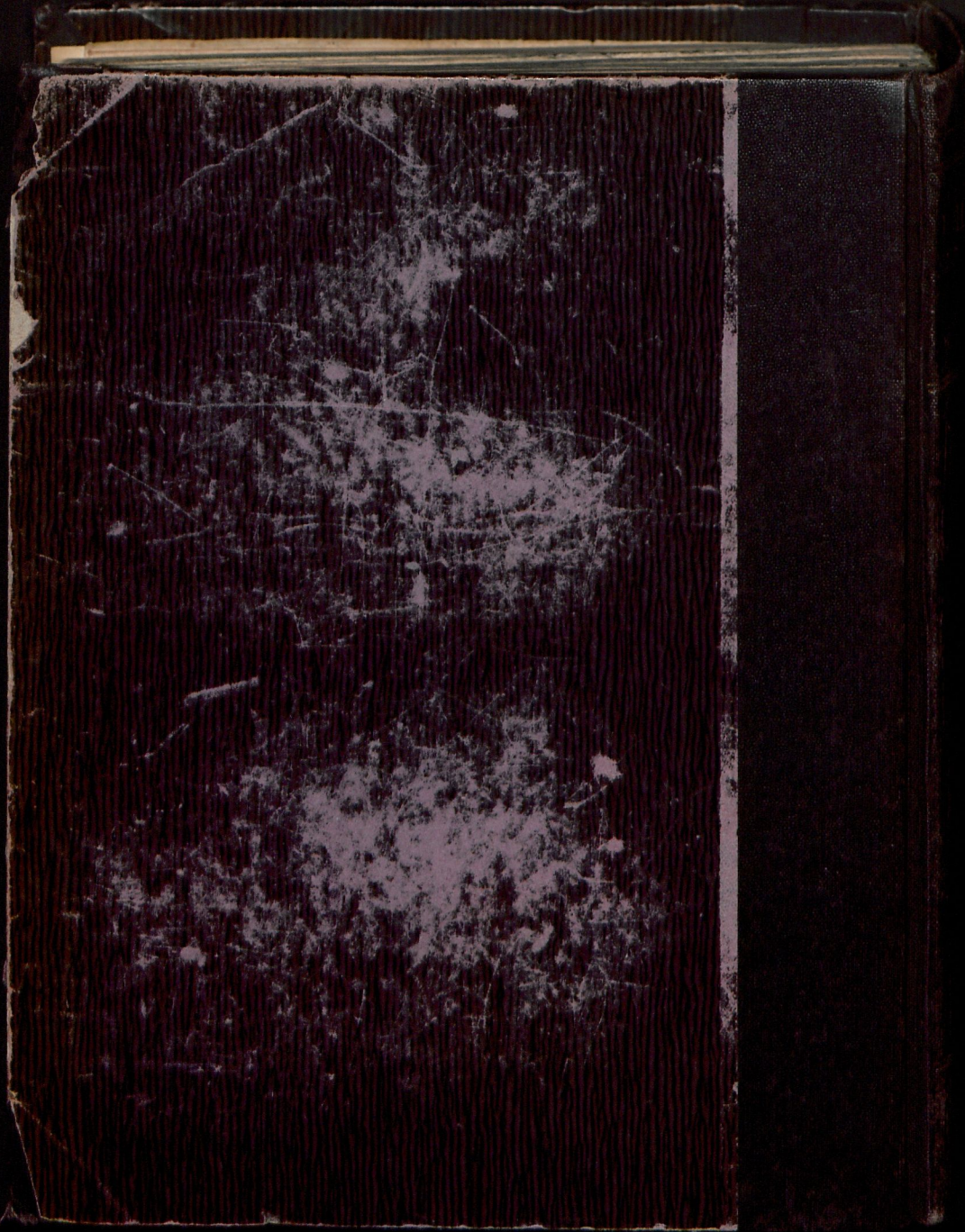
Ceterum ut conflictum hunc inauguralem die 3. April instituentum presentia sua illustriorem reddere velint litterarum Mæcenates ac Patroni, est, quod officiose ac decenter oro. P. P. in regia Fridericiana, Halæ Magdeb. IV. Nonar. Aprilis A. O. R.
clo lccc XXX.

Halley Diss.) 1730 H/Z

7A-90L
SB 1-5 d. A,

6

1730, 12^a

JOANNIS JUNCKERI
MED. DOCT. AC PROF. PVBL. ORDIN.
PROPEMPTICON INAVGVRALE
DE
DISCRETO SENSU CIRCA
NOVA MEDICA.